

ဟိုကြည့်သောခိန့် မသင်မင်လာ ဂြိုဏ် အကြောင်း
မူကား ထိုခိန့် မအား ထာဝရ တူရား မိန့်တော်
မူသော စကား သင်ပြန်ရလိမ့်မည်။ လူ ၁: ၄၅

HAPPY NEW YEAR

အမှတ်စဉ် (၁၂၅)၊ ခုလိုရိလ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ခေတ္တ (လစဉ်ပထမ တရုတ်စကားတွင် အခွဲဖြန့်ချိသည်) www.thelordword.com, facebook (lord's word)

ရောင်စုံခရစ်မတ် (စီးယိုကညော)

Christmas... ကျွန်တော်တို့ သိကြတဲ့ Christmas...
လူတိုင်းလဲသိကြတဲ့ Christmas၊ သက္ကရာဇ်တွေ နှစ်တွေပြောင်းလည်း...
Christmas က ဒီ Christmas ပဲ... ဒါပေမယ့်...
မတူညီတာက ခံယူကြတဲ့ သူတွေပဲပေါ့... Christmas ကို အရောင်တွေဆိုးကြ...
ကာလာတွေ စုတ်ဖြယ်ခဲ့တော့... ဆေးဆိုးပန်းရိုက် ဒီ Christmas ပေါ့...
တစ်ချို့အတွက်တော့... ခေတ်သစ် Christmas...၊ မော်ဒန် Christmas...
ဈေးရောင်းပွဲ Christmas...၊ စီးပွားရေး Christmas... ဈေးကွက် Christmas...
Carol Christmas... Beer Christmas... ကြောက်စရာ Christmas...
ဂုဏ်ပြိုင်တဲ့ Christmas...၊ ပကာသနဆန်တဲ့ Christmas...
အမည်စုံနဲ့ ဒီ Christmas... ဒီလိုနဲ့
Christmas က အကျည်းတန်... ဘယ်ဟာကအစစ်အမှန်...
Copy တွေပွား Christmas ကိုလုပ်စား...၊ Christmas က စားစာခံလား...
လူတိုင်းအတွက်... Christmas ကတော့ Christmas ပဲ...
ဒါပေမယ့်...ပေးဆပ်သူအတွက် Christmas လား...
ဒါမှမဟုတ်... ရယူသူအတွက် Christmas လား...
ဘယ်သူ့အတွက်ဒီ Christmas... ဒီတော့...မထူးတော့ပါဘူးလေ...
အများနည်းတူ မိုးခါးရေသောက်...အလိုက်အထိုက်လျှောက်ရင်း...
Christmasကိုခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဦးနှောက်အခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားမနေချင်တော့ပါဘူး။

ငြိမ့်ညောင်း သာယာ နှလုံးသားနဲ့ ရေးကာ သီကာကျူးဆို
နှလုံးတွေနဲ့ ခို၊ ချီးမွမ်း ဓမ္မသီချင်းတွေဆို။
ဘုရားကိုပိုချစ် ကျူးပေးကြောင့် ရင်အေးစေသား ယေရုစကားများ
နားမှာကြားယောင် ပြန်ပြောင်းသီဆို ခိုလှုံအရိပ်
သခင်နား မှိတ်လျှက် အိပ်လို့ ပျော်ချင် သံသာချိုအေး
ချီးမွမ်းတေးလေးများ ပြန်ဆိုပေးပါလား။ ယောင်ယမ်းတမ်းတ သတိရ။
အိုး - ဟိုး - ခေတ်ပြောင်းသွားပြီ၊ နှစ်ဆယ့်တစ် ရာစုနှစ်ရဲ့
ရင်တွင်းသစ်မှာ မွေးဖွားလာကာ Projector ပေါ်စာလုံးချ
Power point နဲ့ပြ။ အားရပေးရ ကခုန်ကြ။ ဒါပီဒီမင်းကြီး နမူနာ စ
ထူးခြားတာက ချီးမွမ်းမှ မြို့ရိုးပြိုကျ ထောင်တွေ ဖွင့်ဟ စွမ်းလိုက်တာမှ Amazing ဗျ။
ဘယ်လိုဘဲ ချီးမွမ်း ကျေးဇူးတော် ခရီးလမ်း၊ နှလုံးသားမှာ ဖုံးလွှမ်း
ထုံးစံလမ်းကြီး မဖြစ်ဖို့၊ သတိချစ်စို့ ကိုယ့်လူတို့။ ။ (အရိမသ) L.K.Aung

တွေ့ဖူးကြည့်နဲ့လက်တွေ့ဆီ Samuel Soe Lwin ဆာလဲ ခုငှးစ
ယေရှု ကောင်းကြောင်း တရားပေါင်းလည်း ကြားနာ အပ်ကြောင်းထပ်
အလွတ်ဆို၍ ရမလောက်.....။
သက်ရှင် ယေရှု ဖေးကူမှုလည်း ကြားခဲ့သက်သေ ရေတွက် မကုန်ပေ။
ယေရှုအကြောင်း ဇာတ်တော်ပေါင်းလည်း
ပြောတတ်ပါပေ သင်းအုပ်ဆရာပင် ရှုံးလောက်နေ.....။
မယ့်သူ အကြား သူလေးသွားတော့ သူနှုတ်တွေလေ ဆွံ့အ ချိနေ.....။
ဘာကြောင့်ကြောင်းရင်း ရှာဖွေခင်းတော့ အသိနှင့်သာ လေ ဘဝပြည့်၍သာ နေ။
လက်တွေ့မပါ သိပညာလည်း၊ သုံးစား၍မရ သိခဲ့ကြသို့...
လက်တွေ့မပါ ယုံကြည်ရာလည်း၊ နှုတ်တွေ ဆွံ့အ ဖြစ်စမြဲ...
ထို့ကြောင့်သူပါ ဘုန်းရောင်ဖြာဘို့ တွေး၍သာမကြည့်နှင့် လက်တွေ့လာမြည်းလှည့် ။

ခွန်အားကြီးသူ

ခွန်အားကြီးသူများသည် မိမိတို့ မည်သို့ အသက်ရှင် ရုန်းကန်ရမည်ကို သိ နားလည်
ကြပါသည်။ သူတို့ မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေနဲ့ ပြည့်နေပေမဲ့
ပြုံးပြရင်း "ငါ အိုကေ ပါတယ်" ဟု ပြောတတ်ကြပါသည်။

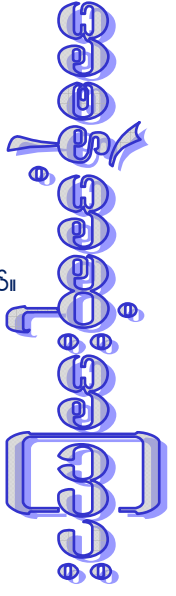
ယုဒရှုကာရုတ်ရဲ့ အနမ်း၊ ကိုယ်တော့်အတွက် မာယာအနမ်း
ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ရှိမှန် ပေတရုကြီးရဲ့
သုံးကြိမ်မြောက် ငြင်းပယ်စကား
ကိုယ်တော့်အတွက် လိမ်လည်ချစ်စကား။
မာယာအနမ်းတွေနဲ့လဲ မနမ်းချင်ပါ ကိုယ်တော်
လိမ်လည်ချစ်စကားတွေနဲ့လဲ အချစ်မပိုချင်ပါ ကိုယ်တော်
ကိုယ်တော့်အတွက်ဆိုရင် -
ကန္တာရလမ်းဘဲကြမ်းကြမ်း လျှောက်လှမ်းသမျှ မမောပန်းရ
တောင်ကြီးတောင်ငယ် ပင်လယ်အသွယ် ဖြတ်ကျော်ကာရယ်
တောရွာမြို့ပါ ဒေသ မရွေး အတားအဆီး အခက်အခဲ အမှုမထားဘဲ
စစ်မှန်တဲ့ အနမ်း၊ ဧဝဂေလိလမ်းနဲ့
ခိုင်မြဲသော အချစ်၊ ကယ်တင်ခြင်းတရားစစ်ကို ဝေမျှနိုင်ဖို့
ခွန်အားတောင်းခံ ကိုယ်တော့်ထံ အသုံးပြုရန် လက်ခံမှုပါ။
အကျွန်ုပ်ဘဝ ဆက်ကပ်ရ။ ။ မလေး (တပ်ကြီးကုန်အသင်းတော်-မှော်ဘီ)

ပေးဆပ်ခြင်း

ချီးမွမ်းခြင်းရဲ့ အနှစ်သာရ
အဖွားတစ်ဦး၏ ရင်ဖွင့်သံက ဒုန်းဒုန်းဒိုင်းဒိုင်း အိုးအိုးအိုင်းအိုင်း
ဘုန်းဘိုင်းလဲကျ၊ နားဝထဲက Tune လိုင်းအဆန်းတွေနဲ့
ဟာလေလုယာ ချီးမွမ်းသံက စိတ်မပါပါ တစ်ခါတစ်ခါ
အဖွားနားမှာ အနှစ်မပါသလို လိုက်မမီသလို ခံစားလို့ မရ၊ အဖွားတို့ခေတ်က

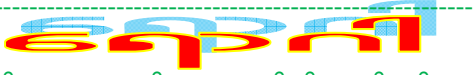
လိုတာတွေရလို့ မလိုတာလဲ ရခဲ့ရတဲ့ လူ့ဘဝ
အစနဲ့ အဆုံးကြားက ဘဝဇာတ်ရုပ်ပေါ်က လူသား
ဘဝအချိန်တို အတောအတွင်းမှာ လူသားဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်နဲ့အညီ
အသက်ရှင် ရပ်တည်တဲ့ လူသားလေး၊
အခါခါပြိုလဲလို့ အခါခါ ရုန်းထရပြန်တယ်။
အခါခါ ရယ်မောဖူးသလို၊ အခါခါ ငိုခဲ့ဖူးတယ်။
အခါခါ လွမ်းခဲ့ရသလို၊ အခါခါ မုန်းတီးနာကျည်းလာတယ်။
အခါခါ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတွေနဲ့ အကြင်နာတွေ အခါခါ ပေးတတ်ခဲ့တယ်။
အခါခါမှာလဲ ချစ်တတ်သွားတော့ အလွမ်းလေဟာနယ်ထဲရောက်
အတောင်ပံကို ရှာခဲ့ရလို့ မတွေ့အဆုံး ကျဆုံးတော့မဲ့ ဆဲဆဲ
အဲဒီနေရာမှာတော့ ရင်အမောရဆုံး နေရာဘဲလို့ ကြုံခဲ့ဖူးတယ်။
ခွန်အားတွေလဲ ကုန်၊ ကြည့်နူးမှုတွေပျောက် ဘယ်အရာမှ ရှိတယ်
မထင်လောက်အောင် ခံစားတာလဲ ဖြစ်ဖူးတယ်။
ဒီသံသရာအလယ်မှာ မဆုံးနိုင်တဲ့ ခရီးတစ်ခုပေါ့။ တစ်နေ့ -
လူသားဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ် အိုဟောင်းလို့ ကြီးဖြတ်မှဘဲ
ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းရာ နေရာလေးကို ခံစားနေကြရမယ်။ ။ Mai Mai

T.W.T (Leik Tho) သက်သေခံချက်
ကျမ အနည်းငယ် သက်သေခံချင်ပါတယ်။ ကျမက ရောဂါ အရမ်း ထူတဲ့ သူပါ။
စလုံး ရောက်တော့ရောဂါတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးခန်း သွားပြတော့

ဒေါ်လာ ၁၆၀ ကုန်သွားပါတယ်။ အဲဒါလဲ မသက်သာပါဘူး။ ကျမက ကက်သလစ် ခရစ်ယာန် တစ်ယောက်ပါ။ ကျမအတွက် Day off မရှိပါဘူး။ အဲဒီလို စိတ်အရမ်း ညစ်နေတဲ့ အချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ အိမ်နီးချင်း အစ်မ တစ်ယောက်ဆီက သခင် စကားစာစောင်ကို ဖတ်လိုက်ရတယ်။ သက်သေ ခံချက် စာမူတွေ ဖတ်လိုက် ရတော့ ခွန်အားရှိသွားပြီး ဘုရားသခင်က အရာ ခပ်သိမ်း တတ်နိုင် တယ်ဆိုတာ ယုံကြည် လာပါတယ်။ ကျမ ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်း ရင် သခင်စကား စာစောင်မှာ သက်သေခံပုံမယ်လို့ ဘုရားကို ကတိ ပေးပြီး ဆုတောင်းခံခဲ့ပါတယ်။ အံ့ဩစရာပါဘဲ ကိုးရက်မြောက်နေ့မှ ဒီနေ့ အထိ ကျမ ရောဂါ ပျောက်ကင်းပြီး ကျမ်းမာစွာ အလုပ်လုပ်ခွင့် ရခဲ့လို့ ဘုရား သခင် သည် သိုးထိန်း ဖြစ်ကာ လမ်းပြထိန်းကျောင်း လျှောက်ရှိကြောင်း သက်သေခံ လိုက်ပါတယ်။ ။TWT

(အယ်ဒီတာ)

အလုပ်က ပြန်လာတဲ့တစ်နေ့မှာ ကျနော်ဟာ သူငယ်ချင်းဟောင်းတစ်ယောက်နဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ခဲ့ပါ တယ်။ သူ့နာမည်က စောသဒါးထူး ပါ။ ကျနော်တို့ မတွေ့ ဖြစ်တာ သုံးနှစ်နီးပါး ဆိုပါတော့။ အခုလို ပြန်တွေ့တော့ ကျနော် သူ့ကို လုံးဝ မမှတ် မိ။ အသားတွေ မဲပြီး ပိန်သွား လိုက်တာ တီဘီ ရောဂါသည် လိုလိုပို သူငယ်ချင်း အလုပ် သိပ်ပင်ပန်း နေသလား၊ ပိန်သွားတယ်လို့ ပြောမိ တော့၊ သူက ရင်ခေါင်းထဲက အောင့်နေလို့ အစာ မစားနိုင် မအိပ်နိုင်တာ ကြာပြီ ဖြစ်ကြောင်းပြောလာပါတယ်။ သူက ကျနော်ကို လက်ဖက်ရည် တိုက်ချင်တယ်လို့ ဆိုလာတာမို့ သူနဲ့ ဆိုင်တစ် ဆိုင်မှာ တစ်နာရီနီးပါး ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်တွေ ပြောရင်း စကားပြော လမ်းခွဲခဲ့ ကြပါတယ်။ ဒေးဒေးက ကျနော် သခင်စကား စာစောင် တည်ထောင်ကာစ ၂၀၀၃ နှစ်ဝန်းကျင်လောက်မှာ စာမူ ကဗျာတွေကို သခင်စကားအမှတ်စဉ် ၂၈ က စတင်ပြီး ဒေးဒေး (အင်းစိန်) ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ အမြဲတမ်း စာရေးနေကျ ကဗျာဆရာ တစ်ယောက် ပါ။ ဒီလိုနဲ့ သူနဲ့ မတွေ့ဖြစ်တော့တာ ၂၀အကြာမှာ သူ့ သတင်း ကြားလိုက် ရပါတယ်။ ဒေးဒေး အသည်းကင်ဆာဖြစ်နေလို့ အလုပ် ထွက်ပြီး ရန်ကုန်ကို အပြီး ပြန်တော့မယ်။ ဆရာဝန်က လုံးဝ အကု မခံတော့ဘူး။ မိသားစုနဲ့ ပြန်နေပါတဲ့။ သူ့ကို ဆေးစစ်တဲ့ ဆရာဝန်တွေက စလုံးရောက် မြန်မာ ဆရာဝန်၊ စလုံးနိုင်ငံသား ကုမ္ပဏီ ဆရာဝန်၊ NUH က ဆရာဝန်နဲ့ ကင်ဆာ စပါယ်ရှယ် လစ်စ်တို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြာကြာ မခံတော့ဘူး တဲ့။ အလုပ်မလုပ်နဲ့ ဆေးလဲ မကုနဲ့တော့၊ မိသားစုနဲ့ဘဲ ပျော် သလောက် နေပါတဲ့။ ၂၀၁၁ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ၂၀ရက်နေ့က ကရင် အသင်း တော် သင်းအုပ် ဆရာက ဒေးဒေး အတွက် ခွန်အား ပေး နှစ်သိမ့် စကားနဲ့ မေတ္တာပြ အလှူငွေ ကောက်ခံ ဆုတောင်း ပွဲလေးကို ဆရာအိမ်မှာ လုပ်ပေး သွားပါတယ်။ စာနာ တတ်သူ တွေက ဒေးဒေးရဲ့ နောက်ဆုံးအမိမြေကို ပြန်ခွဲရဦးသာမက ရောဂါကြောင့် နောက်ဆုံးချိန် ဖြစ်နေတဲ့ သူ့ကို လာနှုတ်ဆက် အားပေး မေတ္တာပြကြပါတယ်။ မကြာခင် ကင်ဆာရောဂါကြောင့် ဘဝဆုံးတော့မယ်လို့ စလုံးက ဆရာဝန်တွေ ပြောထား တဲ့ကြားက ဘုရားသခင် အတွက် စာပေ အားဖြင့် အမှုဆောင်တဲ့ ဒေးဒေး ဟာ နောက်ဆုံးအချိန်လေးမှာ တာဝန်ကျေ စာမူလေး တစ်ပုဒ်ရေးရင်း ကျနော်လက်ထဲ ထည့်သွားပါတယ်။ ကင်ဆာ ဝေဒနာ ကြားက ငါကြိုးစားရေးထားတဲ့ စာမူလေးကို မင်းဘဲ ဆုံးအောင်ရေးပြီး သခင် စကားမှာ ထဲပေးပါတဲ့။ ဟုတ်ကဲ့ ဘာမှ ပြန်မပြင်ဘဲ ဒေးဒေး ရေးထားတဲ့ အတိုင်း ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့စာမူက ကျနော် ဆုတောင်း တဲ့။ ။ (အယ်ဒီတာ)

ကျနော်ဆုတောင်း ဒေးဒေး(အင်းစိန်) စောသဒါးထူး(Blue Star Brothers)

မိသားစု ပုံညီနဲ့ ပြုံးပျော်နေတဲ့ ဘဝတွေကို မြင်ရလေတိုင်း ရင်မှာ အားငယ် ဝမ်းနည်း ပြီး မျက်ရည်တွေ ဝိုင်းလာခဲ့ရတယ် ဖေဖေနဲ့ မေမေရယ်။ ဘယ်ဆီ ရယ်မှန်း မသိတဲ့ မမြင်ဖူးတဲ့ ပုံရိပ်တွေကို စိတ်ကူးနဲ့ ပုံဖော်ရင်း ပြုံးပျော်ခဲ့ရတာလဲ အခါခါ ပါဘဲ။ တကယ်ဆို သားမှာဘာများ အပြစ်ရှိလို့လဲ။ လူ့လောကမှာ လူဖြစ် လာရတဲ့ အဖြစ်က အပြစ်တစ်ခုလားဟင်။ ခုချိန်မှာတော့ လောကဓံ တရားကို အံ့ကြိတ် ခံနိုင်ခဲ့ပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ အနာဟောင်းကို တုတ်နဲ့ ထိုးမိတဲ့ အပြစ်တွေ ရှိနေတုန်းဘဲလေ။

ငယ်ငယ်တုန်းက ခံစားခဲ့ရတဲ့ ဒဏ်ရာက နှလုံးသားမှာ အမာရွတ်တွေ အဖြစ်နဲ့ အခုဆိုရင် အသားမာ တက်နေပြီပေါ့။ မှတ်မိသေးတယ်၊ လေး-ငါးနှစ် သား အရွယ်တုန်း ကပေါ့၊ ဖေဖေနဲ့ မေမေ ဘယ်မှာလဲ။ ဘယ်သွားလဲလို့ မေးမိလို့

ဒေါ်ဒေါ်ကြီးက စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းတွေပြောပြီး နောက်လာ မမေးနဲ့ မိမိစစ် ဖမစစ် လေးတဲ့ သားအသက်အရွယ်နဲ့ သူ့စကားလုံးတိုင်းကို နားလည်ဖို့ ဉာဏ်မမီဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ မိမိစစ်၊ ဖမစစ် ဆိုတာကြီးက ခေါင်း ထဲမှာ စွဲသွားတယ်။ အဲဒီ စကား အဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ သိသလိုနဲ့ မသိပြန်ဘူး။ ကြင်နာ တတ်တဲ့ ဖွားဖွားတစ်ယောက်ကတော့ လူလေး အဖေနဲ့အမေ မြို့ထဲမှာ ဈေးသွား ဝယ်တယ်တဲ့။ မြို့ဆိုတာ ဖွားဖွားတို့ရွာနဲ့ ဝေးတဲ့ အဝေးကြီးတဲ့။ တစ်နေ့ နေ့ ပြန်လာမယ်တဲ့။ အဲဒီ အချိန်မှာ သားသားအတွက် စားစရာတွေ၊ ဝတ်စရာ တွေ ဝယ်လာမယ်တဲ့။ ပြန်လာပါတော့ ဖေဖေနဲ့ မေမေရယ်။ သားလေ ဘာမှ မစားရလဲနေနိုင်တယ်။ လူလှပပ မဝတ်ရရင်လဲ နေပါစေ။ တခြား ကလေး တွေလို ဖေဖေ မေမေလို အားရပါးရ ခေါ်ချင်လွန်းလို့ ပါ။

ကလေး ဘာသာ ဘာဝ ကစားကြတဲ့ အခါမှာလဲ ကိုယ်က ကစား ချင်လို့ အနား ရောက်တော့ မင်းမှာ အဖေနဲ့ အမေ မရှိဘူး။ ငါတို့နဲ့ လာမကစား နဲ့ ဆိုပြီး။ အမြဲတမ်း ဝိုင်းပယ်ခံရတဲ့ ဘဝ။ သူတို့ ကစားနေတာကို အပြင်ကနေ မျက်နှာ ငယ်လေးနဲ့ ထိုင်ကြည့်နေရင်း ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သတိရနေမိတယ်။ သူများ တွေ ပျော်သလို သားလဲ ပျော်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပျော်ရွှင်စေဖို့ အကြောင်း အရာတွေက မပြည့်စုံတော့။ အမြဲတမ်း အနိမ်ခံနေရတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ကလေးချင်း ရန်ဖြစ်မိရင် မှားသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ အရိုက်ခံရတာ ချည်းဘဲ။ တကယ်ပါ ဖေဖေနဲ့ မေမေရယ်။ သားလေ အဲဒီ အဖြစ်ဆိုးတွေက လွတ်မြောက် ချင်တယ်။ မြန်မြန်လေး ပြန်လာခဲ့နော်။ ဒီလိုနဲ့ ကလေးဘဝကို လွန်မြောက်ပြီး ရင်ခုန်တတ်တဲ့ အရွယ်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်ပေါ့။ ကိုယ် ရင်ခုန် မိတဲ့ သူကို ရင်ခုန်သံချင်း ဖလှယ် ပါရစေတော့ဆိုတော့ ရင်မခုန်ရဘဲ ရင်ကျိုးရတဲ့ အဖြစ်။ နင့်လို အတိုကြား မြက်ပေါက် မိဘ မရှိတဲ့သူကို ဘယ်တော့မှ မစဉ်းစား ဘူးတဲ့။ ဩော်- ပြောရက် လိုက်တာနော်။ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲက နှလုံးသား ကိစ္စ မှာတောင် မိဘတွေ ဒီလောက် အရေးပါနေရင် အခြားလူမှုရေး ကိစ္စတွေဆိုရင် ပိုပြီး အရေးပါလိမ့်မယ် ဆိုတာ ဖေဖေနဲ့ မေမေ ပိုသိမှာပါ။ ဒါ့ကြောင့် သား အမြဲတမ်း ဆုတောင်းပေးနေတယ်။ ဒီကမ္ဘာ လောကကြီးမှာ မိဘမဲ့ ကလေးတွေ နောက်ထပ်မွေးမလာကြပါစေနဲ့တော့လို့။ **ဒေးဒေး(အင်းစိန်) [စောသဒါးထူး]**

နောက်ဆုံးအချိန်မှာ- (မိနာ)

ကျမ စင်ကာပူမှာ အလုပ် လာလုပ်တာ ၂ နှစ်ရှိပါပြီ။ ပထမ တနှစ်မှာ Bone cancer ဖြစ်နေတဲ့ လူမမာကို ကြည့်ရပါတယ်။ ရောဂါဝေဒနာဆိုးကို ခံစားရပြီး သေဖို့ ငါလဲ ဘဲ ကျန်တော့တယ် ဆိုတာ သိရပါတယ်။ ကျမ သူ့ကို ကြည့်ရင်း စဉ်းစားမိတာက စိတ်ထား မကောင်းလို့ ရောဂါဆိုး ရတာလား။ ရောဆိုး ခံစားရလို့ စိတ်ထား မကောင်း တော့တာလားဆိုတာပါဘဲ။ ငှက်ပျောပင် စိုက်၊ အမျိုးလိုက် ဆိုသလို သမီး ၂ယောက်ကလဲ မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ အော့ကြောလန် တွေဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ယုတ်မာလွန်းတဲ့ ဒဏ်ကို မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျပြီး ကျမ်းစာ ဆာလဲ ၇၁ ကို ဖတ်ကာ ဒူးထောက် ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါတယ်။ ကျမကို ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောရဘူး မပြုံးပြရဘူးလို့ စည်းကမ်းချက် ထုတ်ထား ပါတယ်။ သူတို့အိမ်မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ maid ပေါင်းများစွာကို သူတို့ အစာ ၀၀ မကျွေးခဲ့ဘူး။ တမင် သက်သက် နှိပ်စက်ခဲ့တာတွေကို နောက်ဆုံး အချိန်မှာ သူပြန် ခံရတာဖြစ်ပါတယ်။ အရိုးတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျိုးပြီးမှ ဦးခေါင်းဘဲ ကျန်တဲ့အချိန်မှာ ဘယ်က လာမှန်း မသိတဲ့ ပုရွက်ဆိတ်တွေက သူ့ မျက်နှာပေါ် တက်ကိုက်ကြပါတယ်။ မျက်လုံး မဖွင့် နိုင်တော့ဘူး။ ပါးစပ်နဲ့ အစွမ်း ကုန် အော်ဟစ်နေပါတော့တယ်။ ဘယ်သူမှ မသနား ကြဘူး။ သမီးတွေကလဲ ဆယ်ခါခေါ်လို့ တစ်ခါ မလာဘူး။ ဒါနဲ့ဘဲ တစ်ယောက်တည်း ဝိညာဉ် ချုပ်သွား ခဲ့တယ်။ ကျမက အကောင်းဆုံး သည်းခံပြီး စေတနာ မေတ္တာနဲ့ ပြုစုခဲ့ပါတယ်။ စင်ကာပူ သူဌေးတွေက maid ဆိုရင် မြန်မာ လူမျိုးကို ကြိုက်ကြ ပါတယ်။ အသိ အမှတ်ပြု ချီးကျူးကြပါတယ်။ ဒါတွေက ကျမတို့ တော်လို့ မဟုတ် ပါဘူး။ ဘုရား သခင်ကြောင့်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ အပြုံးဆိုတာ ရင်ထဲက ပျော်ရွှင်မှု အပြင်က ပြုံးတတ် တာပါ။ မပျော်ဘဲ ပြုံးရင် မဲပြုံး ရွဲ့ပြုံးတွေ ဖြစ်သွား တတ်ပါတယ်။ သူတို့မှ ဒီလို မပြုံးနိုင်ကြပါဘူး။ ပြီးခဲ့တဲ့ အချိန်တွေကို ပြန်စဉ်းစားမယ် ဆိုရင်

အဖေ့ ကျေးဇူးတော်တွေကို ချီးမွမ်းလို့ မကုန်နိုင်အောင်ပါဘဲ။ အခု ကျမကို ဘုရားသခင်က အကောင်းဆုံးနေရာကို ပေးထားပါတယ်။ တစ်သက်လုံး မနေဖူး တဲ့ စည်းစိမ်နဲ့ နေရပါတယ်။ ကျမ အခုကြည့်ရတဲ့ လူမမာက အရမ်းချမ်းသာတဲ့ ဆရာဝန် မကြီးပါ။ သူနဲ့ ကျမ နှစ်ယောက်ထံ အေးချမ်းပျော်ရွှင်စွာနေရတယ်။ အခု တော့ ကျမ လှလှ ပပလေး ပြုံးပြီး လူတိုင်းနဲ့ စကားပြောခွင့် ရနေပါပြီ။ ဘုရား သခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော် ကြောင့်သာ လို့ဘဲ ခွန်အားပေး သက်သေခံ လိုက် ပါတယ်။

ကောင်းကင်တိမ်တွင် မည်းရိပ်ဆင်သည် လျှပ်ပန်းလင်းလက် မိုးကြိုးသက်၍ဟိန်းထွက်ပွဲတင် ပတ်ဝန်းကျင်သည် ထိတ်လန့် ကြောက်ဖွယ် အားငယ်ခဲ့လဲ မိုးကြိုးသံထက် အစွမ်းထက်သည့် ရှင်မေ့အသံ ဘဝင်ညီညီစွာရှု လင်းလက် အမျက်ထွက်သည့် အကြည့်များကိုရှောင်ပြေးလိုသည် ကြုံကြုံ ခိုင်၍ ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ စွမ်းအင်ခွန်အား သခင်ဘုရားက ပြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးခဲ့၏။ ။ **မိနာ**

မနန်း(တောင်ကြီး)

အယ်ဒီတာ့အဖွဲ့

သို့ / အယ်ဒီတာ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနဲ့ ပြည့်စုံပါစေရင်။ ကျမ နန်းမြင့်မေ ဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ကြီး ကပါ။ အယ်ဒီတာ ထုတ်ဝေတဲ့ သခင်စကားစာစောင်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ဖတ်ခွင့် ရလို့ အလွန်ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျမ စင်ကာပူကို ၄-၃-၂၀၁၁ ရက်နေ့က ရောက် လာပါတယ်။ အလုပ်လုပ်ရတာ ပင်ပန်းတာထက် စိတ်ပင်ပန်းပြီး စိတ်ဓါတ် ကျခဲ့ ပါတယ်။ စိတ်ကျဉ်းကျပ်တယ် ဆိုပါတော့။ ပျော်တဲ့နေ့ တစ်ရက်မှ မရှိခဲ့ဘူး။ တစ်ရက်မှာ ကျမရဲ့ ညီမလေးက စာနဲ့ အတူ အယ်ဒီတာ မင်းအောင်သက်လွင်ရဲ့ သခင်စကား စာစောင်ကို ပို့ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျမက စာဖတ်တာ အရမ်း ဝါသနာ ပါပါတယ်။ စာစောင်ကိုဖတ်ရင်း မွန်းကျပ်တဲ့ စိတ်တွေ ပွင့်ထွက်ကုန် သလောက် ခံစား ရပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ လောကမှာ ယုံကြည်မှုသာ အဓိကပါ။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ရင် အရမ်း အကျိုးထိရောက်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂နှစ်က ကျမတို့ မိသားစု အလွန် အကျပ်အတည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျမ ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းတောင် မသိပါဘူး။ ကျမက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်တဲ့အတွက် တရားစခန်း ဝင်ခဲ့ ပါတယ်။ ၁၀ရက် စခန်းပေါ့။ ကြိုးစားပြီး တရားအားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ တရား စခန်းက ထွက်တာနဲ့ ကျမက တူမလေးတွေကို သွားကြည့်အုံးမယ်လို့ စိတ်ကူးနဲ့ ထွက်လာ ခဲ့ပါတယ်။ တူမလေး တွေဆီ ရောက်တော့ မျှော်လင့်မထားတဲ့ ညီမလေး မခိုင် တောင်ကြီးကို ပြန်ရောက် နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ကျမ အရမ်း ဝမ်းသာ မိပါတယ်။ ညီမလေးနဲ့ ခွဲနေရတာ ၃နှစ် ရှိသွားပြီလေ။ ညီမက မမ ဒီလိုမနေနဲ့ စင်ကာပူကို သွားပြီး အလုပ်လုပ်ရအောင် ပိုအဆင်ပြေတယ် ဆိုပြီး လက်တွဲခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အခု တစ်ခါ စိတ်ဓါတ်ကျနေချိန်မှာ အယ်ဒီတာရဲ့ စာစောင် ကို ဖတ်လိုက် ရလို့ အရမ်း ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိပါတယ်။ ကျမရဲ့ ရင်တွင်း ဖြစ် ကဗျာလေးကို ရေးသား လိုက်ရလို့လဲ ပါပါတယ်။

ဘဝတိုက်ပွဲ
ဝေဟင်ကို လေယာဉ်စီးလို့ မြေခြားရေခြား တိုင်းတပါးကို သွားပြီး ငိုဝမ်းက ပူစာ မနေသာတာကြောင့် လုပ်ငန်းခွင် ရှာရလေသောအခါ - ရင်မှာ မချီ ရင်နှင့်ရတာ ခိုင်းချက်က မရပ်မနား စက်ရှုပ်အလားပမာ နေထွက်မှ နေဝင် မှောင်ရီသန်းလို့တောင်မနား ညအိပ်ယာဝင် မှေးစက်သော်လဲ သန်းခေါင် ညညှိနက် အော်ဟစ်ခေါ်ယူ ဆူပူလေပြီတော့ ဘာတဲ့လဲ Come and change the baby's underwear တဲ့။

မနန်း (တောင်ကြီး)

စိတ်ပျက်စီးမှုများ

အန်တီတစ်ဦး
သို့ / အသစ်ရောက်လာတဲ့ ညီမများ -
စင်ကာပူနိုင်ငံကို အခက်အခဲအမျိုးမျိုး ကြားထဲမှ နည်းမျိုးစုံနဲ့ အိမ်အလုပ် လုပ်ဖို့ ရောက်လာ ကြတဲ့ ညီမ အသစ်များကို ကြိုဆိုချင်ပါတယ်။ ညီမတွေ ရောက်လာ ကာစ စာမေးပွဲ ဖြေတဲ့နေ့မှာ တွေ့မိကြပေမဲ့။ ဘယ်နေရာ ဘယ်လိပ်စာတွေဆီ ရောက်မှန်း မသိ တော့ဘူး။ ပွဲစားခ မကျေမချင်း ၅လ မှ ၇လအတွင်း အပြင်

ထွက်ခွင့် မရဘူး ဆိုတော့ ပြန်တွေ့ဖို့ မလွယ်တော့သလို ပြန်ဆိုဖို့ မမှန်းဆရဲ တော့ပါဘူး။ လူချင်း မဆုံနိုင်တဲ့ အတွက် သခင်စကားစာစောင်ကနေ စာလေးရေး ပြီး နှုတ်ဆက် သတိပေး မှာချင်တာလေး ရေးသားလိုက်ပါတယ်။ ကိုယ်တွေ့ ရောင်ရန် ဆောင်ရန်များကိုလဲ သတိပေး လိုက်ပါတယ်။ MOM ကပေးတဲ့ ညွှန်ကြား ချက် အပြင် အိမ်ရှင်နဲ့ ကိုယ်နဲ့ သဟဇာတ ဖြစ်အောင်နေရမဲ့ နည်း လေး တွေပါ ရေးပေးလိုက်ပါတယ်။ အိမ်အလုပ် လုပ်ရင် အားရှိဖို့ အစာ မရွေး ဘဲ စားရပါတယ်။ ရောမ ရောက်ရင် ရောမလို ကျင့်ဖို့ စလုံး ရောက်ရင် အားရှိပြီး အလုပ် လုပ်နိုင်ဖို့ စလုံး အစာကို စားတတ်ဖို့လိုပါမယ်။ အစားအသောက်ရွေးရင် အိမ်မှာ ဝယ်ထားတဲ့အစာတွေကို မစားရင် အိမ်ရှင်တွေက ကြိုက်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ အင်္ဂလိပ်စကား မတတ်ရင်လဲ ကြိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ လိုချင်တဲ့ ကိုယ့် ဘက်က အရည်အသွေး တိုးတက်အောင် ကိုယ့်လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ သင့်တော်မဲ့ သုံး ရမဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားတွေကို စာတွေကို လေ့လာရပါမယ်။ အချိန်ရရင် ရသလို အင်္ဂလိပ် တီဗွီနဲ့ သတင်းစာကို အဘိဓါန်နဲ့ တွဲပြီးဖတ်ပါ။ ကလေးတွေ လူကြီး တွေ ဆီက သင်ယူလေ့လာပါ။ အိမ်ရှင်ရဲ့ အကြိုက်ကို တတ်နိုင်သလောက် လိုက် လျောပါ။ အမူအကျင့်၊ အဝတ်အစား၊ အနေအထိုင်မှာ သူတို့နဲ့ ကိုက်အောင် နေထိုင်ပါ။

သိပ်ပြီး ရှက်လွန်း၊ ကြောက်လွန်း၊ လူတော မတိုးလွန်းသလို 'အ' မနေ ပါနဲ့။ မကြောက်ပါနဲ့။ မှန်တာလုပ်ဖို့ မကြောက်ပါနဲ့။ ရိုးသားပွင့်လင်းပြီး ကြိုးစား ပါ။ မသိရင် မေးပါ။ ဆီမပါဘဲ ချက်တဲ့ 'ဟင်းကို ကြိုးစားချက်ပါ။ ဆံပင် အတို ထားတာနဲ့ ထမီ ချွတ်ပြီး ဘောင်းဘီတို ဝတ်ခိုင်းတာကို ကြိုးစားကျင့်ဆောင်ပါ။ သူတို့ စိတ် ကျေနပ်အောင် အလုပ်ကြိုးစားပြီး ဘုရားကျောင်း သွားခွင့်ရဖို့ ခွင့် တောင်းပါ။ အခွင့်အရေး မယူခင် အလုပ်ကြိုးစား လုပ်ပြပါ။ အိမ်ရှင်မရှိတဲ့ အချိန် မှာ အိမ်ကို ကိုယ့်အိမ်လို သဘောထားပြီး စောင့်ရှောက်ပါ။ သူများအိမ်မှာ ကျွန် ဘဝ နဲ့ နေခဲ့ရတဲ့ ယောသပ်လို ဒီယောလ လို သစ္စာရှိပါ။ အစစ အရာရာ သတိ ဝီရိယ ထားပါ။ မိသားစု အတွက်၊ အသင်းတော်အတွက်၊ နိုင်ငံတော်အတွက် အကျိုးပြုဖို့ ထွက်လာတဲ့အတိုင်း ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ပါစေ။ တာဝန်သိသိ သစ္စာ ရှိရှိနဲ့ ကိုယ့်အလုပ်ကို တန်ဖိုး ထားပါ။ အရေးအကြီးဆုံးကတော့ မိဝေး ဖဝေးနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတဲ့အချိန်မှာ ကျဉ်းကျပ်လွန်းလို့ လူငယ်တွေဟာ စိတ် ထွက်ပေါက် ရှာတတ် ကြပါတယ်။ စာတန်ခွင့်ပေးတဲ့ အမှောင်ထွက်ပေါက် (မတရား မေထုန်၊ အပျော် ရည်းစား ထားခြင်း) များကိုရှောင်ပြီး အသင်းတော်က ယုံကြည်သူများနဲ့ မိတ်သဟာယဖွဲ့ပြီး အလင်းထွက်ပေါက်ကို ရှာကြဖို့ သတိပေး လိုက်ပါတယ်။ ။ အန်တီအားလုံးရဲ့ကိုယ်စား - သင်တို့ရဲ့ **အန်တီတစ်ဦး**

မာရာနာသန်နီနှင့် သူတို့စာဝန်၊ သူတို့အလှူချင်းဖြူ

ရှေးပရောဖက် ပညာရှိများက ယုဒပြည် မြို့ငယ် မြို့ယုတ်မှာ အပျိုကညာဝမ်းမှ ကယ်တင်ရှင် ဖွားမြင်မယ်ဆိုတာကို ဗျာဒိတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ လှုပ်ရှား သွားလာ ရင်းဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သော အမှတ်မထင် နေ့ရက်များမှာ ဘုရားသခင်က သူဖန်ဆင်း ခဲ့သော လူသားများအား ဝရဲ မသွားရန် ကယ်တင်သည့် စီမံကိန်းမှာ လူသား ၄ဦးကို အသုံးပြု၍ အကောင် အထည်ဖော်ခဲ့ပါတယ်။ ကောင်းကင် တမန်က အပျိုကညာမာရီနှင့် အသက် ရွယ် ကြီးရင့်၍ သားသမီး မရနိုင်သော ဇာခရီနှင့် ဇလီရုပက် လင်မယား ထံသွားကာ သားရတနာ အသီးသီး ဖွားမြင်မည့် အကြောင်းပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ မာရီဟာ ဘုရား သခင်ရဲ့ စကားကို ကြားပေမဲ့ မယုံခဲ့ပါဘူး။ သူဟာ ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံဖူးပါဟု ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကောင်းကင် တမန်က သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သား ရတနာကို ဖွားမြင်မည့် အကြောင်းနှင့် အမြဲမဟုတ် ခေါ်သော သင်၏ အဆွေအမျိုး ဇလီရုပက် သည်လဲ သားရတနာကို ဖွားမည့်အကြောင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင် မတတ် နိုင်သော အမူမရှိ။ လူကာ ၁၃-၃၆။ ထိုစကားအားဖြင့် မာရီ ယုံကြည်ခြင်း ခိုင်မာ ၍ သက်သေထူခဲ့ပါတယ်။ တိတ်ဆိတ်သောညမှာ မွေးဖွားကာ အသက် ၃၃နှစ် အသက်ရှင်၍ ကယ်တင်ခြင်းတရားကို ဟောကြားကာ လူသားများအပြစ်အတွက် လက်ဝါး ကပ်တိုင်ပေါ်တွင် အသေခံသွားခဲ့ပါတယ်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ပြန်လည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခဲ့ပြီး ယနေ့ အသက်ရှင်လျက် ရှိသောကြောင့်

ကယ်တင် ရှင် ဆင်းသက်ရာ မွေးနေ့ပွဲတော်ကို ခရစ္စမတ်အဖြစ် ကျင်းပရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံပေါင်းများစွာသည် ယေရှုခရစ်တော်၏ မွေးနေ့ ပွဲတော် ခရစ္စမတ် ကို ကျင်းပကြပါတယ်။ နေရာဒေသ ရာသီဥတု မတူ ကြာပေမဲ့ ကျင်းပသော ခရစ္စမတ်ပွဲက အနှစ်သာရ အတူတူပင်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျမ ငယ်စဉ်ကတည်းက မြန်မာပြည် မြို့ရွာ များတွင် ခရစ္စမတ်ပွဲ မြောက်များစွာကို ဆင်နွဲ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ sweet December မှစကာ ကယ်ရယ်စင်းဂင်း သီချင်း လှည့်လည်ဆိုကာ Christmas eve ဆန်ပြုတ်နှင့် ခရစ္စမတ်နေ့ ထမင်းလက်စုံ စားပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် နာမည်ကြီး အော့ချပ် လမ်းပေါ် တွင် မီးရောင်စုံများ ဆင်ယင်ထားကြပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခရစ္စမတ် တွင်လဲ ကျမဟာ ခရစ္စမတ် ပွဲတော်ကို ဟောင်ကောင်တွင် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ပါဝင်ဆင်နွဲ့ခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ တစ်ကျွန်းနှင့် တစ်ကျွန်း အလှူချင်းပြိုင်ကာ မီးရောင်စုံများ အလှူဆင် ထားကြပါတယ်။ ဟောင်ကောင်ကျွန်းနှင့် ခွန်လုံကျွန်း အလယ်မှာ အရှေ့ အာရှ၏ ပင်လယ်လှိုင်းတပိုးခရာသံများကလဲ ခရစ်စမတ်သီချင်း တံပိုးခရာကို တီးမှုတ် နေသယောင်ပင်။ ဂျင်းဆာကျယ်ရဲ့ ကမ်းခြေ ကွန်ယက်များတွင် နာမည်ကြီး မင်းသား များရဲ့ လက်ဖက်ရည်များကိုမြင်တွေ့ရပါတယ်။ ၂၄ရက်နေ့ နေ့လည် ခင်း အချိန်တွင် ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲများ ကျင်းပကာ တစ်ခုသော အသင်းတော်၏ ရှေ့မှာ လက်ဝါးကပ်တိုင် အကြီးကြီး တစ်ခုကို မြင်တွေ့ရပါတယ်။ ခေါင်းလောင်းပုံ ပါသော ကပ်ထူစက္ကူပေါ်တွင် ဆုတောင်း ချက်များရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင် ကြီးပေါ်တက်ကာ ချိတ်ဆွဲစေပါတယ်။ ကျမလဲ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သော ဆုတောင်းချက်ကို ရေးသားကာ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲရန် တက်သွား ရာ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် သံချက်ရာများ အပြည့် ရိုက်နှက်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ကားတိုင်ပေါ်မှ သံချက် ရာများ ပြည့်နေခြင်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ကျော်က ကျမတို့ ပြုမိခဲ့သော အပြစ်များအတွက် သံချက်နှင့် ရိုက်နှက်ကာ အသေခံမေတ္တာ ပြသွားသော ကယ်တင်ရှင်၏ မေတ္တာနှင့် ခွင့်လွှတ် ခြင်းကို သိလာမြင်လာစေကာ မျက်ရည် ကျသည်အထိ ခံစားရပါတယ်။

ကျမအတွက် ၂၀၀၇ ခုနှစ် ၂၄ရက် Christmas eve ညသည် အရင် တုန်းက ညများနှင့် မတူဘဲ၊ ဟောင်ကောင်ကျွန်း တောင်ပေါ်တွင် ကျင်းပခွင့် ရခဲ့ပါတယ်။ တောင်ပတ်လမ်း တစ်လျှောက် ဈေးဆိုင်တန်းများ ဖန်ဆင်းခံ လူသားများနှင့် ပြည့်နှက်နေသာ ရှုခင်းကို ခံစားရင်း ကောင်းကင်မှ ကြယ်တာရာ၊ တောင် အောက်မှ ပင်လယ်ပြာပြာနှင့် လူတွေ ဆောက်လုပ် နေထိုင်သော သင်္ဘော တိုက်တာများကို ကြည့်ကာ ဘုရားရှင်၏ ဖန်ဆင်း ခြင်းကို ဆင်ခြင် ခဲ့ပါတယ်။ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဟော်တယ်များ၌ ဝတ်ပြုခြင်း အစီအစဉ်များ ကျင်းပ ခဲ့သည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ကျမ မရောက်ဖူးသော အခြား နိုင်ငံ ဒေသ များတွင်လဲ ခရစ္စမတ်ပွဲကို ကျင်းပနေမည်ဟု ယုံကြည်မိပါတယ်။ ယုံကြည်သူ အယောက် စီတိုင်းအတွက် နေ့ရက်တိုင်း ခရစ်စမတ်ဖြစ်ကာ ကယ်တင် ရှင်ကို နှလုံးသားတွင် မွေးဖွားနေရာပေးဖို့ လိုကြောင်း သူတို့ ဘဝနှင့် သူတို့ အလှူချင်း ဖြာနိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းလျက် -- ။ ။ **မာရာနသာ နီနီခိုင်**

Mom

ကျမတို့ အိမ်ထောင်မှာ ကျေးဇူးတော် ခွက်ဖလားလျှံလျက် ရှိပါတယ်။ ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ဒီနှစ် မေလနဲ့ ဇွန်လအတွက် ရေဖိုး မီးဖိုး ပေးစရာ မလိုခဲ့ပါဘူး။ မြန်မာ နိုင်ငံဘွား စလုံးနိုင်ငံသား ကျမ သားကြီးအတွက် စလုံး အစိုးရက grow and store package အစီအမံနဲ့ ဒေါ်လာ ၂၂၀ဖိုး ကျခံခဲ့ပါတယ်။ မီးဖိုချောင် အသုံးစရိတ်လေး သက်သာသွားလို့ ဘေစာရွက်လေးကို ကိုင်ပြီး ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းမိပါတယ်။ သားကြီး အလုပ်က ပြန်လာတဲ့အခါ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြ တော့ သားကြီးက ဒေါ်လာ ၂၀၀ကျော်တောင် ရတာဆိုတော့ သားကို နဲ့နဲ့ပြန်ပေး သင့်တာပေါ့ လို့ပြော လိုက်လို့ ကျမ shock ရသွားပါတယ်။ ဘယ်လောက် တောင် ပြန်လိုချင်လို့လဲ ဆိုတော့ သူက ဒေါ်လာ ၂၀- ၃၀လောက်ပါဘဲတဲ့။ သူ့ အတွက် ဘာမှ မဖြစ် စလောက်တဲ့ငွေကို ကျမ ဆီက ပြန်တောင်းနေတဲ့ သားကြီး ပါ။ ကျမက သားကြီးကို နင်ဟာလေ ဘုန်းကြီးဟာ စားလား သောက်လား။ ဒကာ ဟာ မူးတင်း ပဲတင်း " ထဲ ကလို ဖြစ်နေပြီလို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။ ကျမ ပြော

တာ ကို သားကြီး နားမလည်လို့ သူ့ကို ရှင်းပြဖို့ ကျမ တာဝန်ဖြစ်သွားပါပြီ။ ကျမ တို့ ခေတ်မှာတောင် ငွေအသုံး အနှုန်းက မူးတို့ ပဲတို့ ဆိုတာ မရှိတော့ပါဘူး။ ငါးပြား ဆယ်ပြားခေတ်တော့ မှီခဲ့ပါသေးတယ်။ အမိပွယ်ကတော့ ဘုန်းကြီး ကျောင်းမှာ ကပ်နေတဲ့ ကျောင်းဒကာ တွေက ဘုန်းကြီးကျောင်းက အစာကိုလဲ စားသေး။ ဘုန်းကြီးကို ပြန်လှူဖို့ ကျတော့ တွန့်တို တတ်တာကို တင်စား ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးအစာကို ပါးဖြဲ နားဖြဲ စား ပြီး ကိုယ်က တစ်ကျပ် လောက် ပြန်လှူဖို့ကျတော့ တစ်မူး လျော့ပေး တစ်ပဲ လျော့ပေးပြီး ကပ်စေးနဲ တတ် တာကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။ လိုသားကြီးကို ရှင်းပြရင်း သူ လိုချင်တဲ့ ငွေ သုံးဆယ် ကိုပေးတော့ သူက မယူတော့ပါဘူးတဲ့။ ကျမ ရှင်းပြတာကို နားလည် သွားပုံရပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ပါဘဲ။

ကျမ ငယ်ငယ်က အစိုးရ ဝန်ထမ်းဘဝမှာ ဘောနက် ဆုကြေးငွေလေး ရရင် အဖေနဲ့ အမေကို ပြန်ပေးချင်ပေမဲ့ ကိုယ့်သားသမီးမိသားစုအတွက် ဦးစား ပေး သုံးမိလို့ မိဘတွေကို ပြန်မပေးဖြစ်ဘဲ ပန်းသီးလေး၊ လိမ္မော်သီးလေး လောက်ဘဲ ပြန်ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို တစ်သက်လုံး ကျေးမွေးပြုစုလာတဲ့ မိဘ ကို ပြန်ပေး ရမှန်း သိပေမဲ့ တွန့်တိုတဲ့ စိတ်လေးဝင်လာမိပါတယ်။ အို- အဖေ အမေတို့ အသက် ကြီးပြီဘဲ ပိုက်ဆံ မလိုပါဘူး။ သူတို့က ငါတို့ထက် တောင် ချမ်းသာသေး။ အားဆေး လေး။ အားဆေးလဲ မလိုပါဘူး။ သူတို့ဆီမှာ အပြည့် ဘဲ။ ငါပေးရင် ပိုနေအုံးမှာ။ အဝတ် အစားလား။ မလိုပါဘူး။ သူတို့က သိပ် အပြင်ထွက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ရိုတာတောင် ဝတ်လို့ မကုန်ဘူးလို့ ကိုယ့် ဘာသာ အဆိုတင် ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ထောက်ခံပြီး အကြောင်း အမျိုးမျိုးပြု နောက် ဆုံးတော့ ပန်းသီးလေး လိမ္မော်သီးလေး နဲ့ဘဲ ပြီးခဲ့တာပါဘဲ။ ကျမလဲ ဘုန်းကြီး ဟာ စားလား သောက်လား၊ ဒကာဟာ မူးတင်း ပဲတင်း ထဲကပါဘဲ။ သူတို့ ၂၅:၁၄။ ပေးမည်ဟု ဝါကြား၍ မပေးဘဲ နေသောသူသည်။ မိုးရေ မပါသော တိမ်နှင့် လေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ကျမဟာ ရေ မပါတဲ့ တိမ်နဲ့ လေလို မကြာခန ဖြစ်ခဲ့ဖူး ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖေနဲ့ အမေက ကျမကို အပြစ် မမြင်ခဲ့သလို ကျမ ကလဲ သားကြီး ကို အပြစ် မမြင်မိပါဘူး။

၂ကောသု:၁၄ - တတိယအကြိမ် သင်တို့ဆီသို့ သွားခြင်းငှာ ငါ အသင့် ရှိ၏။ သင်တို့ကို နောက်ယုက်မည်ဟု အကြံ မရှိ။ သင်တို့ ဥစ္စာကို ငါရှာ သည် မဟုတ်။ သင်တို့ကိုသာ ငါရှာ၏။ သားသမီးတို့ သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာ ကို ဆည်းပူးရသည် မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီးအတွက် ဆည်းပူးရ၏။ ဆိုတဲ့ ရှင်ပေါလုရဲ့ သူ့ ယုံကြည်သူ အသင်းသားတွေအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ မေတ္တာ ပါဘဲ။ သားသမီးတွေရဲ့ ရှေ့ရေးကို မျှော်တွေးပြီး မစားရက် မသောက်ရက်နဲ့ မူးစု ပဲစု စုခဲ့ကြပေမဲ့ သားသမီး တွေရဲ့ ပညာရေး ကျမ်းမာရေးအတွက် အသုံး လိုလာ ရင် နှမြောခြင်း မရှိဘဲ အသုံးပြုတတ်ပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သားသမီးတွေဆီက ဘယ်ရွေ့ ဘယ်မျှ ပြန်ရပါ စေလို့ မမျှော်မှန်း တတ်ကြပါဘူး။ သိတတ်တဲ့ စိတ် ကလေးနဲ့ နဲ့များမဆို ပြန်ပေးတာ ကိုဘဲ မျှော်လင့်တတ်ကြတဲ့ မိဘတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ မိဘတွေ အချင်းချင်း တွေ့ရင် ပြောချင်တဲ့ စကားက သားသမီး လုပ်စာ စားချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သားသမီးတွေ တော်ကြောင်း ကြားချင်လို့ ပါတဲ့။ ပန်းသီးလေးတစ်လုံးနဲ့လဲ God bless you ဆိုပြီး ကောင်းကြီးတွေ အထပ် ထပ် ပြန်ပေးတတ်ကြပါတယ်။

မူးလေးဘဲ တင်းတင်း၊ ပဲလေးဘဲ တင်းတင်း။ သားသမီးများက မိဘကို ပေးဖြစ်ကျေးဖြစ်အောင် ပေးကျေးကြဖို့လိုပါတယ်။ စုန်ရေက ကြည်ပြီး ဆန်ရေက နောက်တယ် လို့ ဆိုပေမဲ့ ဆန်ရေ နောက်နောက်လေးကလဲ မိဘများကို နှလုံး စိတ်ဝမ်း အေးချမ်းစေပါတယ်။ မိဘတွေ ဂုဏ်ယူဝါကြားရတဲ့ သားသမီး လေးတွေ ဖြစ်ဖို့ မိမိတို့ ရသမျှ ကောင်းကြီးလေးတွေနဲ့ မိဘကို ပြန်ပြုစုကြဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖေဖော် ၆:၂-၃ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။--- ပြည်တော်၌ကောင်းစား၍ အသက် တာ ရှည်မည်အကြောင်း ---။ လောကမှာ ရှိတဲ့ မိဘတွေကို ကျေးဇူးတင် ရသလို ထို မိဘတွေကို ပေးတဲ့ ကောင်းကင်ဘုံရှင် အဖဘုရားသခင်ကိုလဲ ကျေးဇူးတင် ချီးမွမ်းဖို့ လိုပါတယ်။ မိဘတွေက သားသမီးတွေနဲ့ အမြဲတမ်း ရိုမနေနိုင်ပါဘူး။ ကျမတို့နဲ့ အမြဲတမ်း ရိုနေတဲ့ ဘုရားသခင်ကို နှုတ်ခမ်းအသီးတည်းဟူသော ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့် ချီးမွမ်း တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဆာလဲ ၅၅-၂၃ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း

ယဇ်ကို ပူဇော်သော သူသည် ငါ၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေသောသူဖြစ်၏။
ဒါကြောင့် သားသမီးအားလုံးကို ခွန်အားပေးချင်ပါတယ်။ မိဘတို့ ဝမ်း
မြောက် ဂုဏ်ယူတတ်ဖို့ မိဘတွေ အသက်ရှင်စဉ် မိဘကျေးဇူးကို မူးဘဲ တင်း
တင်း၊ ပဲဘဲ တင်းတင်း (ငါးပြား ဆယ်ပြားဖြစ်ဖြစ်) တတ်နိုင်သလောက် ပြန်လည်
ပေးဆပ် ကြပါ။ အဖဘုရားသခင် ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေဖို့ ဘုရားသခင်ကို မမေ့
လျော့ဘဲ ဘုရား ကျေးဇူး ကို မူးဘဲ တင်းတင်း၊ ပဲဘဲတင်းတင်း (အနည်းအများ
မဆို) နေ့စဉ် ရေတွက် ချီးမွမ်းကြပါ။ သားသမီးတိုင်း ကောင်းစားသော အသက်
တာဖြင့် ဘုရား ဘုန်းတော် ထင်ရှားနိုင်ကြပါစေ။ ဆာလံ ၁၄၆:၂ ငါသည် အသက်
ရှင်စဉ်အခါ ထာဝရ ဘုရားကို ချီးမွမ်းမည်။ ငါဖြစ်သည် ကာလပတ်လုံး ငါ၏
ဘုရား သခင်ကို ထောမနာ သီချင်းဆိုမည်။ ။ With love in Christ - Mom

(ရန်ပန်း- တန့်ယန်း)

သက်သေခံချက်

ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ ၂၀၁၁ အောက်တိုဘာလက ကျမ
အသက် ၂၅နှစ် ပြည့်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်ကောင်းမြတ်ကြောင်း
တစ်ခါမှ သက်သေ မခံဖြစ်သေးပါဘူး။ ရှက်စရာတော့ ကောင်းပါရဲ့။ ဒီစာဟာ
ပထမ ဦးဆုံး သက်သေခံခြင်းပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ လူရှေ့မှာ ထွက် စကား
ပြောရမှာ ရှက်ကြောက်နေလို့ပါ။ အခုလို စာအားဖြင့် ကွယ်ရာကနေ သက်သေခံ
ခွင့်ရဖို့ စီစဉ် ထုတ်ဝေတဲ့ သခင်စကား အယ်ဒီတာကို ကျေးဇူးတင် မဆုံးပါ။ ကျမ
စင်ကာပူ လာဖို့ အက်စ်ပတ်စ်နဲ့ အလုပ်လျှောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရား
သခင် ကို လုံးဝ မတိုင်ပင် ခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာ ပွဲစားရှာ၊ အလုပ်ရှာနဲ့ ရန်ကုန်
မှာ ကျမ မသွားဖူးတဲ့ ပွဲစားရုံး မရှိသလောက်ပါဘဲ။ ပွဲစားတွေကဘဲ ငွေလိမ်
သွားခဲ့ပါတယ်။ ဘာဆက်လုပ် ရမုန်း မသိတော့ပါဘူး။ တောင်ပေါ်ရွာမှာ ရှိတဲ့
မိဘ တွေကို ငွေလိမ်ခံရတဲ့ ကိစ္စ ဖွင့်မပြော ရဲခဲ့ပါဘူး။ သူတို့ချွေးနီစာလေးတွေ
အလိမ်ခံထိတာ သိသွားရင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါ။ အဲဒီတော့မှ ကျမ
ဘုရားသခင်ဘက် ပြန်လှည့် လာခဲ့ပါတယ်။ လူဆိုတာ ခလုတ်ထိမှ အမိတာ။
ဆိုသလို ကျမလဲ လူဆိုတော့ အခုမှ ဘုရားတ ရပါတယ်။ ဘုရားကလဲ ငါသည်
သင့်ကို မစွန့် အလျှင်းပစ်၍ မထားဆိုတဲ့ ကတိတော် ရှိတာကိုး။ နောင်တ ရခဲ့ပါ
တယ်။ အလုပ်ကိစ္စ ဘုရားလက်ထဲ အပ်ထား လိုက်ပါတယ်။ ၃လကြာတဲ့ အခါမှာ
စလုံးမှာ ကျောင်းသွားတက်တဲ့ အစ်မ တစ်ယောက်က စလုံးမှာ အလုပ်ရှိတယ်။
လုပ်မလား။ အိမ်အလုပ်ဘဲလို့ ပြောပါတယ်။ ကျမ လုပ်လဲလုပ်ချင်တယ်။
ကြောက်လဲ ကြောက်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒေလျူပီ နဲ့ လုပ်ရင် သူများ
အနိမ့်ခံ ထိတယ်။ အိမ်အလုပ် ပင်ပန်းတယ်။ ဆိုးတဲ့ အိမ်ရှင်နဲ့ တွေ့ရင် ဒုက္ခ
ရောက်နိုင်တယ်။ ထမင်း ၀၀ မကျေးဘူး ဆိုတဲ့ သတင်းတွေ ကြားထားလို့ပါဘဲ။
သမီးဘာလုပ်ရမလဲ။ ကိုယ်တော် လမ်းပြပါ လို့ ဘုရား လက်ထဲ ဘဲ
အပ်ထားလိုက်ပါတယ်။ ကျမ လုပ်တတ်တယ် မလုပ်တတ်ဘူး ဆိုတာထက် ကျမ
အတွက် လိုအပ်တဲ့ အရာကို ဘုရားက ကြိုတင်သိထားပြီးသားပါ။ သူတ္တံ ၃:၅-၆။
ကျေးဇူး တော်ကြောင့် ကျမ စလုံးကို ဒေလျူပီနဲ့ အိမ်အလုပ် အလုပ်ရတယ်။
အိမ်ရှင် က အရမ်းကောင်းပြီး ကျမကို မိသားစုဝင် တစ်ယောက်လို ဆက်ဆံ
ခဲ့ပါတယ်။ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ နေခွင့်ရခဲ့သလို ဘုရားသခင်နဲ့လဲ ပိုနီးလာခဲ့ပါ
တယ်။ ဟေရာယ ၅၅:၈-၉။ ။ (ရန်ပန်း- တန့်ယန်း)

(မိင်)

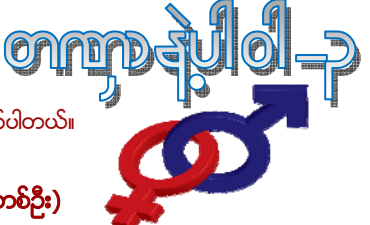
သက်သေခံချက်

ရှေ့ဦးစွာ ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး
အကြိမ် သက်သေခံခွင့်ရတဲ့အတွက် သခင်စကား အယ်ဒီတာကို ကျေးဇူး တင်ပါ
တယ်။ တစ်ခါတစ်လေ လူတွေဟာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ရင်ပျော်တတ်သလို
မဖြစ်ရင် ဘုရားကို အပြစ်တင်တတ်ကြပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ ကျမက ထိပ်ဆုံးက
ပါပါတယ်။ ကျမ သက်သေခံချင်တဲ့ အကြောင်းကို ဘုရားနဲ့ ကျမက လွဲရင်
ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး။ ကျမက ပြည်ကောလိပ်က ဒုတိယနှစ် ကျောင်းသူပါ။
ကျမတို့ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ ကျမ တစ်ယောက်တည်း ယုံကြည်သူ ဖြစ်ပါ
တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စာရင် ကိုယ်က စာပိုတော်တယ်လို့ ကျမ ကိုယ့်ကိုယ်
ကို ထင်ခဲ့မိပါတယ်။ အချိန်တန် စာမေးပွဲ ဖြေပြီးတော့ အောင်စာရင်း ထွက်တဲ့

အခါမှာ ကျမ နာမည် ပါမလာခဲ့ပါဘူး။ ကျမ အရမ်း စိတ်ဓါတ်ကျ၊ စိတ်ဆိုး၊ ဝမ်း
နည်း ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်က ငါ့ကို မချစ်ဘူး။ တခြားသူတွေက အောင်ပြီး
ယုံကြည် သူ ကျမ က စာမေးပွဲကျတယ်။ ဘုရားသခင် ငါ့ကို မချစ်ဘူးလို့ စတင်
က ကျမကို စကားပြောနေပါတယ်။

ဘုရားက ငါ့ကို မချစ်ရင် ငါလဲ သူ့ကို မချစ်ဘူး ဆိုပြီး ကျမ ကျမ်းစာ
မဖတ်။ ဆုမတောင်း။ ဘုရားကျောင်း မသွားဘဲ တစ်နှစ်တိတိ နေခဲ့ပါတယ်။
မကြာ ခင် နောက်နှစ် စာမေးပွဲဖြေဖို့ အချိန်တန်လာတဲ့အခါမှာ ကျမ စာမေး
ပွဲဖြေဖို့ ထပ်ပြင်ဆင် ပါတယ်။ ဒီတစ်ခါ စာမေးပွဲကျမှာ ကျမ ပိုကြောက်လာတဲ့
အတွက် ဘုရားသခင်ကို အားကိုး ဆုတောင်းတတ်လာပါတယ်။ အားကိုးရာ
ရှာခဲ့မိ ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ထံ ဆာလံ ၅၁ ကိုဖတ်ပြီး အပြစ်ဝန်ချ ဆုတောင်း
ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ဘုရားသခင် က ကျမကို စကားပြောပါတယ်။ တစ်နေ့
ကျမ အမေ ဈေးသွားပြီး ပြန်အလာမှာ ခရစ်ယာန်အသင်းတော် ပြကွဒိန် တစ်ခု
ဝယ်လာ ပါတယ်။ ပြကွဒိန်အောက်မှာ ကျမ်းပုဒ်တစ်ခု ရေးထားပါတယ်။ ဟေဗြဲ
၁၃:၅ ငါသည် သင့်ကို မစွန့်။ အလျှင်းပစ်၍ မထား ဟု ကတိတော်ရှိ၏ ဆိုတဲ့။
ကျမ်းပိုဒ်လေး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျမ အရမ်းဘဲ ခွန်အားရှိပြီး ဘုရားကို အားကိုးတတ်
လာခဲ့ ပါတယ်။ မိတ်ဆွေတို့လဲ ကျမလို ဘုရားကို အပြစ်မမြင်ဘဲ အားကိုးဖို့
သက် သေခံ လိုက်ပါတယ်။ ကျမ်းစာဖတ် ဆုတောင်းရင်း ပျော်ရွှင်စွာနဲ့ ဘဝ
ပန်းတိုး တိုင်ကို လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။ ။ မိင်

(အယ်ဒီတာ) စာတိုက်က ရောက်လာ တဲ့
အမည် မသိ စာရေးသူတစ်ဦးရဲ့ ဝန်
ခံချက် "သက်သေ" ဆိုတဲ့ စာမူလေးကို
တကော နဲ့ ပါဝါ-၃ အဖြစ် တက်ဆက်လိုက်ပါတယ်။
ဖတ်ရှု နားလည် ခံယူနိုင် ကြပါစေသော်။

သက်သေ (အမည်မသိ မိန်းကလေးတစ်ဦး)
စာရေးသူဟာ သခင်စကားမှာတစ်ခါမှ စာမရေးခဲ့ဖူးပါဘူး။ သက်သေခံဖို့ ရေးစရာ
အကြောင်းလဲ မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှတော့ မရေးမဖြစ် ရေးရမဲ့ အ
ကြောင်း ပေါ်လာပါတယ်။ စာရေးသူလို မမိုက်ကြဖို့ အားလုံးရှေ့မှာ သက်သေ ခံ
ရေးသား လိုက်ပါတယ်။ စာရေးသူဟာ ဘုရားကို သိပ်ချစ်တဲ့ ယုံကြည်သူ တစ်
ယောက်ပါ။ ဘွဲ့ရတဲ့အထိ ကျောင်းပညာကို သင်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်းမပြီးခင်
ဒုတိယ နှစ်မှာ စာရေးသူ ရည်းစားထားခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ ရည်းစားဟာ မယုံ
ကြည်သူ မိဘများက ဆင်းသက်လာတဲ့ အခြားဘာသာဝင် တစ်ယောက် ဖြစ်ပါ
တယ်။ တစ်နေ့သောအခါမှာ စာရေးသူနဲ့ ရည်းစားဖြစ်သူဟာ ဘုရား မကြိုက်တဲ့
အရာ တစ်ခုဖြစ်တဲ့ လက်မထပ်ခင် အတူတူ အိပ်ပြီး လစ်ပင်းတူဂံသား နေထိုင်
ခဲ့ကြပါတယ်။ ချစ်ခါစ ဆိုတော့ ဒါကို အပြစ်လို့ မထင်ခဲ့ပါဘူး။ ပြီးတော့ တစ်နေ့
မှာ ကျိန်းသေ လက်ထပ်ကြမယ်လို့ ကတိစကားတွေ ဆိုထားကြတာမို့ အတူတူ
နေတဲ့ ကိစ္စကို သိပ်ကရုမစိုက်မိခဲ့ပါဘူး။

တစ်နှစ်လောက် အကြာမှာ စာရေးသူ နိုင်ငံခြားကို အလုပ်လုပ်ဖို့ ထွက်
လာခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူ နိုင်ငံခြားရောက်တာ မကြာခင်မှာ မြန်မာပြည်မှာ
ကျန်ခဲ့တဲ့ ရည်းစားက မိန်းမ ယူသွားပါတယ်။ စာရေးသူ အသည်းကွဲမတတ် ခံစား
ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ခဲမှန် ဖူးတဲ့ စာသူငယ် စာရေးသူဟာ ရည်းစားမရာ ချစ်သူ
ထားဖို့ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ကျမ်းစာ ဖတ်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ရင်း အချိန်ကုန်
လာခဲ့ ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ နေလာရင်း ၃နှစ်အကြာမှာ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်ပေးတဲ့
ယုံကြည်သူ ချစ်သူအသစ်နဲ့ ဆုံဆည်း မိခဲ့ပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ ချစ်သူ အသစ်
ဟာ ဘုရားကို ချစ်တဲ့ ယုံကြည်သူ စစ်စစ် ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ လူပျိုစစ်စစ်၊ ဖြူဖြူ
စင်စင် ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့မှ ရည်းစားမထားဖူး၊ မအိပ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ အဲဒီလို
ရည်းစား အသစ်နဲ့ ချစ်လာတဲ့ စာရေးသူကို တစ်နေ့မှာ ချစ်သူက မေးတယ်။
အရင် ရည်းစားနဲ့ အတူတူ အိပ်ခဲ့ဖူးသလားတဲ့။ ကျနော်က ဘယ် မိန်းကလေးနဲ့မှ
မအိပ် ခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် ကျနော်လက်ထပ်မဲ့ မိန်းကလေးဟာ ကျနော်လို အပျိုစင်
ဘဲ ဖြစ်ချင်တယ် လို့ ဆိုလာပါတယ်။ စာရေးသူ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ရည်းစား
အသစ်နဲ့ ထပ်ကွဲမှာ ကြောက်တာရယ်။ သူ့ကို ချစ်တာရယ်ကြောင့် သူ့ကို ညာခဲ့

မိပါတယ်။ ငါဘယ်သူနဲ့မှ မအိပ် ခဲ့ဖူး ဘူး။ အရင် ရည်းစားတွေနဲ့ မအိပ်ခဲ့ဖူးဘူး။ ငါဟာ အပျိုစစ်စစ် တစ်ယောက်ပါလို့ပေါ့။ ဒါနဲ့ သူက ထပ်မေးတယ် ဘုရားရှေ့မှာ ကျိန်ရဲသလားတဲ့။ စာရေးသူ ညာမြဲတိုင်း ညာမိခဲ့ ပါတယ်။ မအိပ်ခဲ့ပါဘူးလို့။ အမှန်တော့ စာရေးသူ ဟာ ဘုရားရှင် မကြိုက်တဲ့ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း ရွံရှာစရာ အပြစ် အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့မိထားလို့ အခု အချိန်မှာ စိတ်သောက ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ အခု အချိန်မှာ စာရေးသူ နောင်တ အရမ်းရ နေပါပြီ။ လက်မထပ်ခင် မသေချာသေးတဲ့ ပထမ ရည်းစားနဲ့ အတူတူ စိတ်အလိုလိုက် အိပ်ခဲ့မိတဲ့ မှားခဲ့မိတဲ့ အပြစ်တွေ။ ရည်းစား အသစ်ကို လိမ်ညာမိတဲ့ အပြစ်တွေ အားလုံး အတွက် စာရေးသူ နောင်တ နဲ့ ဝန်ချချင်ပါတယ်။

ဘုရားရှင် စာရေးသူရဲ့ အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူပါ။ စာရေးသူလို မမိုက်ကြဖို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။ ကိုယ့်ချစ်သူ ရည်းစားကို လက်မထပ် ရသေး ခင်စိတ် အလို မလိုက်ကြဖို့ အတူတူ မအိပ်ကြဖို့ သတိပေးလိုပါတယ်။ စာတန် ကို အခွင့် အရေး မပေးဖို့ စိတ်အလို မလိုက်ကြဖို့ ထပ်မံ သတိပေး လိုက်ပါတယ်။ ကိုယ် မယူရသေးတဲ့ ဘုရားရှေ့ လူရှေ့မှာ တရားဝင် သန့်သန့် ရှင်းရှင်း လက်မထပ်ရသေးဘဲနဲ့ အတူတူ အိပ်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ မှားခဲ့ပြီးလို့ ကိုယ် ခန္ဓာညစ်ညူး ပြီးသွားမှ ကိုယ်တစ်ကယ် ချစ်တဲ့ သူနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုရမဲ့ အချိန် မှာလဲ စာရေး သူလို တစ်ဖက်သားကို မလိမ်မညာဖို့ နဲ့ စာရေးသူလို မမိုက် ကြပါနဲ့လို့ သက် သေခံ ရေးသား သတိပေး လိုက်ပါတယ်။ (အမည်မသိမိန်းကလေး)

(မင်းအောင်သက်လွင်) စင်ကာပူပိုင် စိန်ဂျွန်ကျွန်းပေါ်မှာ အလုပ် လုပ် နေတုံး ကျွန်တော့် ဟန်းဖုန်း ထဲမှာ Do you want update date and time? ဆိုတဲ့ စာသားလေး ဟန်းဖုန်း စခရင်ပေါ်မှာ အော်တော် မစ်တစ် ပေါ်လာတဲ့ အတွက် ကျွန်တော် ယောင်ပြီး yes, ok ဆိုတဲ့ ခလုတ်ကို နှိပ် လိုက်မိပါတယ်။

မကြာခင် ကျွန်တော့် ဟန်းဖုန်း ထဲက နာရီဟာ ရှိရင်းစွဲ စင်ကာပူ စံတော်ချိန်ထက် တစ်နာရီ နောက်ကျ သွားတာကို သတိထားလိုက် မိပါတယ်။ ပထမ ဦးဆုံး နေ့တွေတုံးက သတိ မထားလိုက်မိ ပေမဲ့ နောက်နေ့မှာ ထပ်ပြီး ဟန်းဖုန်းက Do you want update date and time? ဆိုတဲ့ စာသားလေး ပေါ်လာတိုင်း yes, ok နှိပ်မိတိုင်း နာရီက တစ်နာရီ အလို လို နောက်ကျ သွားတတ် ပြန်ပါတယ်။ နောက်မှ သိရတာက စိန်ဂျွန် ကျွန်းဟာ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံနဲ့ နီးစပ်နေတဲ့ အတွက် ကျွန်တော့် ဟန်းဖုန်းဟာ အဲဒီ ဘက်က net work နဲ့ ချိတ်ဆက်မိပြီး နေရင်း စင်ကာပူ နိုင်ငံမှာ ရှိနေလျက်နဲ့ စံတော်ချိန် နာရီ နောက်ကျသွားကြောင်း ရိပ်မိ သွားပါတယ်။ ကျွန်တော့် နာရီက အင်ဒိုနီးရှား စံတော်ချိန် နာရီ ဖြစ်နေပြီး လူက စင်ကာပူမှာ ဖြစ်နေပါတယ်။ နောက်ဆုံး တော့ စိန်ဂျွန်ကျွန်း ပေါ်ကနေ ဝေးတဲ့ နေရာ ကို ထွက်လာမှ နောက်ယုက် တဲ့ net work လက်က လွတ်သွား ခဲ့ပါ တော့တယ်။ ဒီကနေ့ ကျွန်တော့် ဟန်းဖုန်းလေးကို net work က အမြဲ နောက်ယုက် နေသလို စာတန် ကလဲ သူ့ရဲ့ နာရီကို update လုပ်ဖို့ ဘုရား သားသမီးအဖြစ် ကျင်လည်နေတဲ့ ယုံကြည်သူတွေကို အမြဲ နောက်ယုက် နေတတ်ပါတယ်။ ယုံကြည်သူ တွေမှာ နာရီ နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ လူဟောင်းနာရီ နဲ့ လူသစ်နာရီ ဖြစ်ပါတယ်။ လူဟောင်းနာရီ ဆိုတာကတော့ ယခင် မပြောင်းလဲခင် အချိန်တုံးက လုပ်ခဲ့ ဖူးတဲ့ အလုပ်၊ သွားခဲ့ ဖူးတဲ့ နေရာ၊ ပြုခဲ့တဲ့မိတဲ့ အကျင့် တွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ လူသစ် နာရီ ဆိုတာ ကတော့ ပြောင်းလဲပြီးနောက်ပိုင်း ဘုရား အလိုအတိုင်း အသက်ရှင်ခြင်း အသစ် သော အသက်တာဖြင့် အသက် ရှင်ခြင်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ် တုံးက ဒီဇင်ဘာ ၃၁ရက် နေ့ည သန်းခေါင် နှစ်သစ် ရောက်ခါနီးတိုင်း လူငယ်တွေ ဆိုတတ်တဲ့ သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်ကို အခုအချိန်မှာ သွားသတိရ မိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က တော် တော်လေးကို ခေတ်စားတဲ့ သီချင်းလေးပါ။ ခရစ္စ မတ် ရာသီ Carol singing သီချင်းတွေ ဆိုအပြီး နှစ်သစ် ဝင်ခါနီး ၃၁ရက် ညမှာ အိမ်တိုင်းကို လှည့်ဆို လေ့ရှိတဲ့ အမည်မသိ တေးရေးဆရာရဲ့ နှစ်သစ် သီချင်း လေးကတော့ -

(ကျွန်ုပ် စိတ်ပြောင်းလဲပြီ) ဟု ယခု ကျွန်ုပ် စိတ်ပြောင်းလဲပြီ။ သွားနေကျ နေရာ ယခု မသွားပါ။ လုပ်နေကျ အလုပ် ယခု မလုပ်ပါ။ သောက်နေကျ အရက် ယခု မသောက်ပါ။ သောက်နေကျ ဆေးလိပ် ယခု မသောက်ပါ။ ပြောနေကျ မုသား ယခု မပြောပါ။ ယခု ကျွန်ုပ် စိတ်ပြောင်းလဲပြီ။
တော်တော်လေးကို ကောင်းတဲ့ သီချင်းပါ။ ဘယ်သူရေးမှန်း မသိပေမဲ့ ရေး သား စပ်ဆိုခဲ့တဲ့ တေးရေးဆရာသမားကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဆိုနေ တဲ့ အသင်းတော်က လူငယ်တွေ လူကြီးတွေက အဲဒီ သီချင်းလေးဆိုရင်း ပြောင်း လဲ ပြီးပြီ ဆိုတဲ့ လူသစ် အသက်တာနဲ့ နှစ်သစ်ထဲ ဝင်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့အနေနဲ့ နှစ်သစ်ကူး မီးပုံကြီး ထဲကို သောက်လက်စ ဆေးလိပ်တို့ အရက်ပုလင်းတို့ ပစ်ထဲ ဖျက်ဆီး လိုက် ကြပေမဲ့ မကြာခင် နာရီပိုင်း။ ရက်ပိုင်း။ လပိုင်း အတွင်းမှာ ယခင်က ကျင်လည်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဘဝ ဟောင်းက အသက်တာ အတိုင်း ဆေးလိပ်တို့ လက်ကြား ပြန်ညှပ်။ အရက်ပုလင်း ခါးကြား ပြန်ထိုးပြီး မပြောင်းလဲဘဲ အဟောင်း ဘဝအတိုင်း ပြန်ရှင်နေတာကို တွေ့ရပြန် ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နာရီတွေကို ကိုယ့်ဇာတိ စွမ်းအားနဲ့ မထိန်းချုပ်နိုင်ပါ။ စာတန်က Do you want update date and time? ဆိုတဲ့ စာသားလေး နှလုံးသားထဲ မက်ဆွေ SMS ပို့ပေးနေပါလိမ့်မယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ခရစ် တော်ရဲ့ ခွန်အားနဲ့ စာတန်နဲ့ ဝေးတဲ့နေရာကို ကိုယ်လွတ်ရုန်း ထွက်လာခဲ့ဖို့ ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူမည်သည်ကား ခရစ်တော်၌ရှိလျှင် အသစ်ပြုပြင်သော သတ္တဝါ ဖြစ်၏ ဟောင်းသော အရာတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် အသစ် ဖြစ်ကြပြီ။ ၂ကော ရှေးဂရုလူသည် မိမိ အကျင့်ဟောင်း အတိုင်း ပြန် ကျင်လည်လျှင် မိမိ အန်ဖတ်ကို ပြန်စားသော ခွေးနှင့်တူ၏ လို့ ခပ်ရိုင်းရိုင်း နှိုင်းယှဉ် ထားတဲ့ ကျမ်းချက်ကို တွေ့ရပါ တယ်။ မိတ်ဆွေ ကျွန်တော်တို့ ဘယ် နာရီနဲ့ အသက်ရှင်နေသလဲ။ နာရီ အဟောင်းနဲ့လား။ နာရီ အသစ်နဲ့လား။

စောလွန်းသူ (ကာတွန်း-မင်းအောင်သက်လွင်)

တို့ ကိုကိုက ဘာလုပ်လုပ် သူများထက် နာတစ်ဖျား သာပြီး ခြေတစ်လှမ်းစောမှ ကျေနပ်တာ။ အစ ဦးဦးဖျားဖျားစားတယ်။ နောက်ဆုံးပေါ်ဖုန်း၊ ကွန်ပျူတာ၊ ကားတွေကို သာများထက် စောပြီး ဝယ်သုံးရမှ ကျေနပ်တာ အဟင်းဟင်းဟင်း။

ဪ ဟုတ်လား။ အခုရော ဘာတွေ သူများထက် စောပြီး လုပ်နေသေးလိ။

အခုတော့ တလောက ပေါ်တဲ့ ကူးစက်ရောဂါကို သူများထက် သူစောစောစီးစီး ကူးစက်ခံရပြီး ဒီနေ့ မနက် စောစောကဘဲ လောကထဲက စောစောစီးစီး ထွက်သွားပြီ။ အဟီးဟီး အဟီးဟီး

Facebook တွင် (သခင်စကား) Lord's word နှင့် (သခင်နှလုံးသား) Lord's heart အား ဝင်ရောက် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။